

## Hans en de KNNV-afdeling Alkmaar

Evert Maarschall

Vorig jaar bestond de afdeling 100 jaar en is er een speciale publicatie gemaakt waarin een aantal leden aan het woord kwamen over hoe hun belangstelling voor de veldbiologie ontstaan was en over wat zij voor de afdeling gedaan hadden in de vorm van een bestuursfunctie, schrijven voor het clubblad en/of het leiden van excursies. Ook Hans komt aan het woord. Hij vertelt dan wat zijn grootste voorbeeld was in de veldbiologie: dat was de Franse onderwijzer Jean Henri Fabre, die met eindeloos geduld het gedrag van vooral bijen en wespen bestudeerde. Hans:

*“En door Fabre werd ik actief in de Sectie Hymenoptera en vanuit die sectie heb ik meegewerkt aan De wespen en mieren van Nederland en aan De Nederlandse Bijen. Pas na mijn pensioen ben ik in onze KNNV-afdeling actief geworden. Ik ging mee op excursies en schreef daarover in BLAD. Al gauw werd ik secretaris en daarna voorzitter. En natuurlijk was ik een tijdje coördinator van de Insectenwerkgroep. Het onderwijsbloed kruipt waar het niet gaan kan: we zijn de succesvolle cursus Veldbiologie voor nieuwelingen gaan organiseren”.*

Aan dit citaat van Hans wil ik toevoegen dat Hans zijn rol in de diverse bestuursfuncties in de KNNV-Alkmaar met grote inzet vervuld heeft. Hij was de ideale voorzitter die door z'n beminnelijke persoonlijkheid en zijn gevoel voor humor een belangrijke bindende en stimulerende rol in onze afdeling speelde. Welbespraakt was Hans ook. Dat kwam vooral tot uiting als Hans een lezing voor ons gaf. Met verve kon hij spreken over zijn geliefde vliesvleugeligen. Maar dan niet alleen: hij raakte pas echt op dreef bij het onderwerp natuur in de kunst. In zo'n voordracht passeerde dan een hele stoet kunstenaars, die ieder op hun eigen wijze, en vaak uiterst nauwkeurig, een plant, dier of landschap in tekening, aquarel of olieverf in de loop der eeuwen uitgebeeld hadden. En bij elke afbeelding gaf Hans dan een toepasselijke toelichting.

Van Hans als kenner van de insectenwereld genieten wij nog steeds. Al ruim zes jaar lang schrijft Hans in elk nummer van BLAD (ons afdelingsblad) zijn vaste kolom onder de titel: *Neem nou .....* waarbij hij telkens van één ongewervelde het leven schetst. Enkele voorbeelden ter toelichting: de grote heremietkreeft, het zilvervisje, de getijgerde lijmspuit, de strontvlieg, enz. Van alles wat dus.

Tijd om je te feliciteren met je 75<sup>ste</sup> verjaardag en gelegenheid om ook stil te staan bij ons persoonlijk contact: Rolien en ik kijken met veel plezier terug op onze gezamenlijke excursies naar o.a. Marken met z'n duizenden brandganzen en goudplevieren, het bezoek aan het Robbenoordbos om naar paddenstoelen te zoeken en naar Wieringen, bekend om de rotganzen en waar we zomaar drie velduilen boven het wad heen en weer zagen vliegen. Ook herinner ik me de plantendeterminatiecursus die wij samen voor beginners gingen geven. Ik zorgde voor een elementaire tekst en jij voor de bloemen: heel verrassend was je keuze voor de soort bloemen om mee te oefenen: je kwam met een gekocht boeket aan, wat een slimme zet was omdat er buiten slechts wat spaarzame madeliefjes en paardenbloemen te vinden waren. Je was altijd met iets bezig te bestuderen, want als ik je belde voor iets of wat nam Joke altijd op. Die hoorde ik dan roepen dat je naar beneden moest komen: Evert aan de lijn. Een enkele keer kon ik je verleiden bij ons thuis, zo aan het einde van de middag, een biertje te komen drinken. We begonnen altijd het gesprek met iets wat ten behoeve van de afdeling geregeld moest worden, maar al snel waaierde het onderwerp uit naar meer ingewikkelde zaken zoals de evolutietheorie, je liefde voor Engeland en die voor de kunst en zo nog heel veel meer onderwerpen.

Ik eindig met het aanstippen waarom ik je in hoge mate bewonder: ten eerste je kleding. Altijd zie ik je verschijnen in een colbertje van een fraai dessin, waarbij ik meestal denk, dat zou mij ook best staan. En, maar dat is terugkijkend in de tijd, dat het je gelukt is om je zo intensief bezig te houden met twee verschillende verenigingen tegelijk, één die zich bezig houdt met de Hymenoptera en één die de veldbiologie bedrijft, mag een wonder heten. Chapeau!



Figuur 1. Hans en Evert op excursie. Foto Rolien de Jonge.